

Rozajmujmy naszego sąsiada!

Nawrót od iluzji do rzeczywistości

Szkolnictwo zawodowe w Sowieckich na nowych drogach

Jak bunka myślana pieka jeszcze jedna buka w życiu sowieckiem.

Szkolnictwo sowieckie, jak się okazuje przekształciło wielki kryzys, który polega na tem, że istniejące dotychczas tzw. szkoły fabryczne, stają się niepotrzebne.

Były czasy, gdy te szkoły zawodowe przy fabrykach mające dostarczać zakładom fachowych sił, statystyka sowiecka wynosiła na pierwszym miejscu i w zachwyt wprowadzała gości zagranicznych.

Zwypięte szkoły zawodowe, zorganizowane w pośpiechu temu „stalińczyku”, traktowane były jako ostatnie słowo „rewolucyjnej pedagogiki” mówiąc wraz z t. zw. „politechniczną” szkolnictwa, z nie kierowanym w nicieniu dospętem dzieci proletariatu do wyższych szkół technicznych, organizowaniem kadrów wysokowalifikowanych robotników — mutua urzędującym modne hasło „rewolucja i przemiana Ameryki”.

Czasy te na tym koncie nastąpiły nawrót, a wśród za tem ostromie przyznanie się do błędów.

Niedawno Centralny Komitet

Wykonawczy wraz z radą komisarzy ludowych poświeciły swój czas tym szkołom. Sumowanie wyników zreformowanego przed 4 lata szkołnictwa dało obraz niezwykły i rozpaczy. Ujawniono szereg „poważnych błędów”, wśród których najgłówniejszym jest ten, że „szkoły zawodowe powstały, jak grzyby po deszczu, a robotników wykwalifikowanych jak nie było, tak i nie ma”.

Jak to mogło się stać? Bardzo poprostu. W szkołach tych prawdziwe nauki nie było, bo nie było ani czasu, ani wykwalifikowanego personelu nauczycielskiego. Zadanie „dania dzieciom robotników technicznego minimum” stanowiło podłożek, który jednak również okazał się niemożliwym do wykonania. To „minimum techniczne” zostało zmienione na „amatorstwo w nauce technicznej”. Amatorstwo i demagogia stanowią właśnie najgłówniejsze atuty rekrutacji sowieckiego.

To amatorstwo w szkołach doprowadziło do tego, że nikt nie zadowalał sobie osiągnięcia wiele kursów.

To amatorstwo w szkołach doprowadziło do tego, że nikt nie zadowalał sobie trudu osiągnięcia wiele kursów.

Ale najgłówniejsze jest to, że dekret ten został odpowiednio omówiony przez organ partii komunistycznej „Prawda”, która powiada że „młodzież z fabryk i kolchozów” niech nawet i nie myśli o wyższych uczelniach „technicznych” na dowód czego został wydany okólnik „zabraniający przenoszenia się absolwentów szkół zawodowych do szkół wyższych”.

Obecnie zdecydowano skończyć z tem. Rządowi sowieckiemu po trzech są wykwalifikowani robotnicy, a nie studenci lub zaledwie umiejętニー piszący inżynierowie proletackiego pochodzenia.

Zupełnie wszystkie „uniwersytety techniczne” dla robotników, a zarazem nich urządzono zwykłe kursy remontowe, bez prawa marzenia o zdobyciu za pomocą metryki urodzenia dyplomu którego i malonteligentnego inżyniera sowieckiej produkcji.

Kursy te mają w ciągu pół roku zgórą 6 milionów zorganizowanej młodzieży sowieckiej komunistów, zrobili wykwalifikowanych robotników, bez prawa dla nich dysponowania swą osobą co do wyboru fachu.

POD MASKĄ MIŁOŚCI

Zaledwie Jerzy odszedł od stołu — stusunek obu parów, którzy pozostali przy stole zmienił się wobec Haliny całkowicie. Halina siedziała, że jo może alkohol tak uderzał do głowy, nie mogła bowiem mąceć wytnaczyć swoje słów starszego, świętującego pana, którego Jerzy tytułował markizem.

Pani jest bardzo ładniutka — mówił, usmiechając się do niej jakoś powitalnie — Doprosto, szkoda pani dla takiego człowieka, jak on. Czy doprawdy nie mogła już pani zrobić lepszego wyboru... przecież pani jest...

Niech pan oszczędzi mi tych komplementów, u nas w Polsce kobiety nie są przyzwyczajone, aby odnosić się do nich w ten sposób.

Zdziwienie Haliny rosło, gdy ów silny markiz ani przez moment nie zastanowił się jej ostrym powiedzeniem, przeciwne żartował dalej w tym samym tonie.

Jakie to szczęście, że nie jesteśmy w tym waszym zacofanym kraju. U nas panuje zupełna swoboda, nasze panie są szczęśliwi, jeżeli wracamy się do nich w ten sposób, chciałbym, abyrie piekna pani mnie należycie zrozumiała. Porozumienie, to bardzo ważna rzecz i nieraz szalenie potrzebna — dodał, przymrużając oko.

Halina nie nie odpowiedziała. Zerknęła tylko ciągle w stronę drzwi — ale Jerzy jakby na złość się nie pokazywał. Spojrzała wówczas na młodszego towarzysza stołu. Ale ten wydawał się być zahipnotyzowany. Siedział cicho, bez ruchu, oczy utkwiły się nieruchomo w kieliszku.

szampanna, który stał przed nim. Widział musujący trunek stanowił dlań jedyny przedmiot zainteresowania przy stole — bowiem dość często podnosili on do ust pułapki, sącący wolno złociste płyn, a gdy dno kieliszka przeświecało, natychmiast nalewała sobie do pełna.

Ten przynajmniej nie jest groźny — mówiła w duchu do siebie Hala — ale też obrony z jego strony nie mogę się spodziewać. Ale gdzie jest Jerzy, już tak dawno powinien być przy stole. Przecież rozmowa telefoniczna nie może trwać tak długo. Chciać odstraszyć podstarzałego adodaftora, który był coraz więcej agresywny. Halina spytała:

— Czy pan nie wie, dokąd poszedł moj mąż?

— Maż pani? O! teraz nie interesuje mnie ten człowiek zupełnie. Dokąd poszedł? Pewnie pojedzie na spacer. Góra go boiła.

Stary koił sobie widocznie.

— Pan żartuje a ja doprawdy chciałam się dowiedzieć...

— Czy to takie ważne, czy doprawdy pani jest tak źle ze mną? Niech się pani mnie nie boi, ja naprawdę nie jestem taki straszny, trzeba się tylko do mnie przyzwyczaić.

— Pan jest chyba nieprzyjomy, jak pan śmie — krzyknęła, wstając z kanapki. Stół pchnięty dość energicznie, zachwiał się. Młody człowiek wpatrzył w butelkę szampana i kieliszek — mamrotał:

— Ostrożnie, ostrożnie...

Halina była zdecydowana odejść, chciała powrócić do siebie do numeru i tam zaczekać na powrót Jérzego. Obiecywała sobie, że zrobi mu pieklną awanturę za to, że pozostawił ją samą w takim towarzystwie.

Markiz jednak niespodziewanie chwycił ją za rękę.

— Dokąd? — spytał ostro. Nawet nie zorientowała się, że nie powinna odpowiadać na pytanie w tej formie.

— Do numeru — rzekła głośno swoją myśl.

— Dg numeru? Mój będzie wygodniej.

— Precz! — krzyknęła — precz! ty loźce!

Wyrwała mu swą rękę i szybko wybiegła do pałarni, graniczącej z restauracją. Ku najwyższemu swemu zdziwieniu zobaczyła siedzącego w fotelu Jérzego. Rozmawiał on wesoło z elegancką kobietą, która siedziała obok na kanapie.

— Jerzy! — krzyknęła — ty tutaj? Dlaczego nie wróciłeś zaraz do mnie? Przez ciebie ten stary lotr zachował się wobec mnie w sposób niebywały. Potraktował mnie, jak kokote...

Wyrzakłopotania znikał zupełnie jego twarzy. Teraz zagrał na jego wargach drwiący uśmiech.

— Ależ musisz myśleć się, przecież markiz to wzór elegancji...

— Jak możesz do mnie mówić w ten sposób... Jak śmieś jeszcze zarzucać mi kłamstwo — krzyknęła, hamując lzy.

— Właśnie idzie markiz zaraz się wszysko wyjaśni.

Halina usiłowała powstrzymać Jérzego, który szybkim krokiem zbliżał się do markiza. Bała się aby w przystępie złości nie uderzyć go.

Ale Jérzy doszedł spokojnie do markiza, ujął go pod reke, odprowadził na bok i coś dobrze wiadomością, potem poklepał po ramieniu i wypchnął na schody wiodące do hotelu.

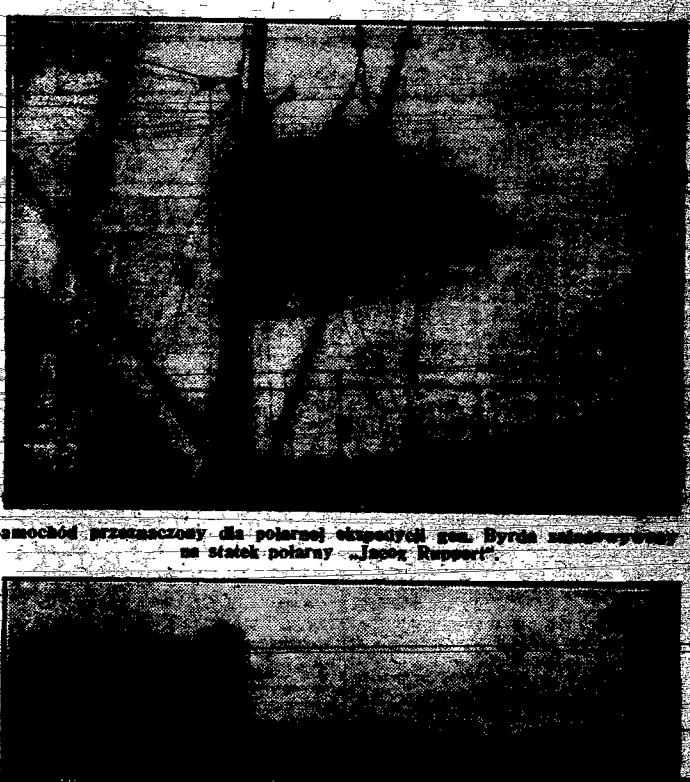
Potem zbliżył się do niej i rzekł z wyrzutem:

— Prosimę cię przecież, żebyś była uprzejma dla niego. (Dalszy ciąg jutro).

Dodatek ilustracyjny

Wieża lokalna komisarza rzeczników w procesie o podpalenie Rzeczypospolitej. Zwiedzanie podzieliło spalonego gmanu.

Fotorytywny kolejki smoleński w m. Elblągu. W środku, na drugim planie, siedzi cały zamilowiony mężczyzna. Ostatni raz.

Jeden z przepustów w południowej części Hoovera na rzece Colorado (Kolorado) wiodących do wodziennego. 200 mil. zostanie zbudowane przez Hoovera.

Takimnicie toru wyścigowego.

Trzy zamachy — z jednej ręki

Właściciele stajni, którzy rochodziły się z żelazem w Towarzystwie Wyścigów nawet nie przewidzieli, jaką ich cześć odczepiąłka.

Dwa ostatni panowice jeszcze nie zdążyli wyjść z bramy, aby zbiegły im drogi sklepoc stajenni, ubrany w sweter o barwach stajni hr. Łackiego.

Człopiec ten był przygotowany w najwyżej stopniu, nie przed wstępem tego, gdy uderzył się przy kłuciu.

Przeproszam panów bardzo, czy powiecie nie widzieli, gdzie hr. Łackiego?

Dopiero co wszedł stąd — prawdopodobnie pojechał do Klubu Myśliwskiego.

Człopiec nie bardziej wiedział, gdzie tam klub się znajdował, niżżeli mu wydumał, aby powiedzieć na kredytową.

To bardziej niezłe, ale, zapewne hr. Łacki już tam dojechał. A co się stało?

Stalo się niezłe, mianetki mu wydumane, aby powiedzieć na kredytową.

— To bardziej niezłe, ale, zapewne hr. Łacki już tam dojechał. A co się stało?

Stalo się niezłe, mianetki mu wydumane, aby powiedzieć na kredytową.

Wiedomność ta dla obu panów była nieco rowdycyjna. Szkoda po sobie, potem znowu do wzroku, weszczę jednak z nich rzek:

— Trzeba temu chłopcu dopomóc, sprawa jest istotna pana. Hr. Łacki powinien zainteresować się tym wiedźmę.

Z publicznego telefonu zadzwoniło do klubu. Okazało się, że hr. Łacki był jeszcze w wiedźmie. Ogromnie speszył się da ta wiadomość.

— Czy mój chłopiec jest z wami?

— Tak, czeka na ulicy.

— Kazęcie mi, żeby natychmiast przyszedł tu do mnie, czekam na niego przed bramą.

Tidy chłopiec zadyszały dobiegły do bramy klubu myśliwskiego, hr. Łacki nieczekliwie chodził już po chodniku w tą i z powrotem.

— Co się stało ze „Strzałką”?

— Spłeczyła sobie nogę!

— A kto na niej jechał?

— A to właśnie panie hrabia, cała historja. Do naszego chłopca, tego Felka, nie pan hrabia, przyszedł jakiś znajomy.

Mówił, że parę lat pracował na wyścigach, że kiedyś nawet był jeźdźcem i prosił, żeby mu pozwolić pojechać trochę na „Strzałce”. Ja nie chciałem pozwolić, ale Felek uparł się, żeby mu pozwolić. Co by-

lo robić. Daliśmy mu poleżek.

— Ach wy bydlaki, to wy nie wiecie, że koni miał iść do wyścigu, że miał tyle ssana i jak mogliście pozwolić komukolwiek obecnu netykliko wsiąć na konia, ale wogóle wejść do stajni.

Chłopiec spuścił głowę.

Istotnie nasza jest wielka wina.

Mrabia Łacki nie pytał o nic więcej, każe tylko szoferowi gadać capodrej w stronę wyścigów. Był zły do szefostwa.

Projektował sobie, iż natychmiast przegna służbe i zaprowadzi zupełnie inną lud na wyścigach.

Cóż jednak mu to mogło pomóc wobec niesyntele straty, leka kontuzji.

Był pozbawiony przez strate „Strzałki” możliwości uczestniczenia w Wyścigu Międzynarodowym, na który tak bardzo liczył.

Wiele o wypadku „Strzałki” temu błyskawiczki rozlosowała się wśród wszystkich

Naprzódno przez dłuższy czas oczekiwano na jego powrót. Ody minał kwadrans a on nie wracał, posłano do stajni po wodę i szmatę i wówczas okazało się, iż nieznamy jeździec wcale do stajni nie przychodził, a pytany dozorca bramowy, o-

świadeczył, iż pedem wybieg on z wyścigów, mówiąc, że musi iść do apteki po wodę do okładu dla konia.

W jaki sposób doszło się ów nieznamy na wyścigi, trudno było dociec, dozorca bramy zaklinał się na wszysko, iż takię osobnika na teren wyścigów nie wpuszczał. Było to jednak rzecz obojętna. Wezwany lekarz postawił smutną diagnozę. Ustalił on, że „Strzałka” utraciła zupełnie wartość, jako koń wyścigowy i czasząco może być oddana zo powrotem do stada.

Wiele o wypadku „Strzałki” temu błyskawiczki rozlosowała się wśród wszystkich

właścicieli stajni. Teraz już nie mogło żadnej wątpliwości, iż wszyskie trzy zamachy na „Pewnika”, „Farkora” i „Strzałkę” są dziełem jednej, tylko, ręki.

Jeżeli dotychczas różnie mówiono w szeregach właścicieli stajni o tem, w czym interesie, mogło leżeć odsuwanie koni od wyścigu międzynarodowego, to teraz całkiem nie można było dociec, bowiem z

liczby zapisanych koni zostały już tylko takie, które nie mogły odegrać większej roli.

Okazało się, iż obcy chłopiec, którego dawet nazwiska nikt nie znał, dosiadł „Strzałki” i raczej od razu galopował po torze wyścibnym.

Ponieważ wzwał zbyt ostry galop, krzyżciano za nim, aby zwrócić nieco tempo nieżu, nie wywalczał konia. Wówczas on ruszył z całej siły iderzył wrzadlatego konia obsacanego w boki a następnie tak mocno skągniał rurę, że koń zrobił pełny obrót w miejscu.

Odrzuca wszyscy zauważony, że „Strzałka” stanawszy na miejscu uniosła nogę w góre a przygnadana do dalszego biegu bolesne ntykała.

Chłopiec, który na niej jechał, bynajmniej nie speszył się tym wypadekiem, tylko, jeszcze więcej przygnadzał kopyte do biegu. Oczywiście natychmiast wszyscy pobiegli ku „Strzałce”.

Chłopiec, widząc zbliżających się jeźdźców, zeskoczył z konia i zaczął ich u- spakajać.

To nic groźnego, nic się jej nie stało, trzeba tylko zaraz przyłożyć zimny kompres. Ja pobiegne po wodę.

Nikt go nie zatrzymywał, więc pobiegł.

Pełna tabela loterji wczorajszego dnia

Główne wygrane

1.000 zł. na Nr. 16289 168 823	456 623 43 800 69 969 65009 134 59	155462 509 17 32 906 156276 90 317 32	22 68 743 43 69 225 61 301 51
500 zł. na Nr. 77462 96065 161 399	78 264 96 478 556 631 66099 186 249	524 642 60 876 157186 268 74 945	7002 157 209 606 51 640 51 717
400 zł. na Nr. 10113 15661 21235	375 560 621 48 810 17 50 909 61246 86	158130 362 426 603 765 159282 318	370 85 496 546 696 722 50 606 205
27110 24615 53690 50595 72009 91998	85 580 917 69027 207 12 391 405 673	583 84 669 782	72074 177 532 73 674 240 767
96787 138202 142162 153006	84 92 703 519 52 74 95 683 72 760 984	160074 180 239 571 83 667 816 924 99	73062 118 90 24 30 40 401 511 941
200 zł. na Nr. 13062 15375 21628	71122 226 28 309 557 841 992 72010	161012 169 217 60 440 791 156259 224	13 37 705 47 305 26 74742 496
38894 45004 45399 548 62 68972 83072	403 68 664 726 46 936 72 164090 232	162058 66 469 517 165080 222 643 78 91 784 102	652 65 953 75007 864 504 010 79 776
95421 120584	907 7211 13 33 382 784 74005 128 96	72 208 247 578 740 31 97 990 167059	946
100 zł. na Nr. 2957 3245 6865 8237	768 775 915 27	72 173 308 453 67 887 169007 195 665	76194 202 26 30 308 706 75 606 205
9996 12052 14672 15417 22692 23068	76039 119 97 846 77039 57 112 42 62	146 354 102 405 517 86 983 20 49 21404 204 149	61 262 65 79 903 20 49 21404 204 149
264 49 2809 3096 5185 4522 51490	607 717 53 903 78186 220 81 435 514	512 14 78142 219 42 209 40 401 511 717	512 14 78142 219 42 209 40 401 511 717
60632 61217 70540 73736 75052 75294	153 56 67 674 775 884 93 61 79041 285	64 810 29932 126 216 521 571 905 205	64 810 29932 126 216 521 571 905 205
76390 76541 89961 95928 99450 99694	80014 252 453 504 16 27 55 81033 34	80001 69 143 702 4 49 57 318 965	80001 69 143 702 4 49 57 318 965
114241 117104 120482 126024 120933	45 320 50 53 532 56 726 20 897 82167	78 74 224 824 89 562 671 711 905 205	78 74 224 824 89 562 671 711 905 205
123414 130138 130322 134532 135711	123 440 537 636 800 81 41 33404 34	76 221 65 77 351 68 101 981 987 205	76 221 65 77 351 68 101 981 987 205
140989 142544 147025 147373 156153	140 229 43 73 75 19 35 58 84 623 837	201 82 319 120 75 59 9711 107 245	201 82 319 120 75 59 9711 107 245
146478	84063 299 339 60 59 79 897 970 85071	544 94 499 542 504 76 308 804 204 149	544 94 499 542 504 76 308 804 204 149
II.	22 10.000 N-ry: 45733 100646	616 20 82 822 973 89	616 20 82 822 973 89
22 5.000 N-ry: 131672 153957	109 44 216 39 94 439 546 68 810 910	90252 370 462 672 226 44 561 205	90252 370 462 672 226 44 561 205
22 2.000 N-ry: 23681 94658	400 674 768 867 992	411 76 56 646 51 745 46 606 205	411 76 56 646 51 745 46 606 205
22 1.000 N-ry: 59190 124692	80114 252 453 504 16 27 55 81033 34	92144 200 464 412 45 747 11 62 205	92144 200 464 412 45 747 11 62 205
22 500 N-ry: 38854 64402	48 320 50 53 532 56 726 20 897 82167	44 145 308 542 54 62 52 99 205	44 145 308 542 54 62 52 99 205
22 100 N-ry: 868 28173 28200 48933	140 674 227 61 54 800 14122 203 312 474	411 76 56 646 51 745 46 606 205	411 76 56 646 51 745 46 606 205
51309 51459 89053 102296 112572 128257	68 712 89 904 39 91140 46 254 320 405	352 962 282 370 616 720 896 75 75000	352 962 282 370 616 720 896 75 75000
156154 157564	88 712 89 904 39 91140 46 254 320 405	318 444 226 282 370 616 720 896 75 75000	318 444 226 282 370 616 720 896 75 75000
22 200 N-ry: 1			

